

İŞÇİ SINIFINA ÖNCÜLÜK YAPABİLMEK KOLAY DEĞİL

Aydınlık Gazetesi, 2 Nisan 2019

Yıldırım Koç

Türkiye'ye öncülük yapabilmek, öncelikli olarak işçi sınıfına öncülük yapabilmek anlamına gelir. Bizim işçimizin niteliklerini birçok kez yazdım. Bu geleneksel niteliklerine bir de artan örgün eğitim düzeyini ve akıllı telefonlar sayesinde sağlanan bilgiye hızla erişim olanaklarını ekleyin.

Türkiye'de "işçi" dediğiniz insan, bir cevherdir. Ve siz böyle yetenekli ve birikimli bir kitleye, "ben senin öncünüm, benim öğrettiklerimi yap ki sorunların çözüme kavuşsun," diyorsunuz. Eğer yalnızca bunları söyleyip duruyorsanız, geçmiş olsun. Sizi kimse dinlemez. Dinleseler de arkanızdan epey dalga geçerler. Karşınızdaki 50 yıl öncesinin işçisi olsa, "bu adam okumuş yazmış biri; söylediklerinde bir hikmet vardır, hele bir dinleyelim," derlerdi. Günümüzde bunu da yapmazlar.

İŞÇİNİN GÜVENİ NASIL SAĞLANIR?

Bir siyasi parti, işçinin güvenini, desteğini ve öncülüğünü nasıl kazanabilir?

Biz doğru tespitler yapsak ve doğru öneriler getirsek, bize güvenmezler mi, bizi desteklemezler mi?

Hayır. Hiç böyle bir hayal kurmayın.

Eylemlerine gitsek, onları övsek, haberlerini televizyonumuzda ve gazetemizde yayınlarsak, bize güvenmezler mi?

Hayır. Bu iş bu kadar kolay değil. Teşekkür ederler, o kadar.

Kendinizi işçinin yerine koyun.

SİZ OLSANIZ NASIL GÜVENİRSİNİZ?

Birine güvenmek, birine destek vermek kolay mı! Hele birinin öncülüğünü kabul etmek, onun önerdiği yoldan yürümek, bu nedenle risk almak!

Belki sırtında yumurta küfesi olmayan, geçim derdi bulunmayan, henüz hayatın sillelerini yiye yiye olgunlaşmamış bir genç için birine güvenmek kolaydır. Ancak tüm hayatı boyunca güvencesiz ve kaygan bir zeminde ekmek kavgasına girmiş biri için, bu iş kolay değildir.

İşçiyi anlayın. İşçi, geçimini işgücü satışıyla elde ettiği ücret sayesinde sürdürebilen insandır. Kıyıda köşede birikmiş parası olan işçi sayısı azdır. Tam tersine, büyük çoğunluğunun ödenecek kredi kartı borcu veya tüketici kredisi taksidi vardır. Çocuk okutuyordur. Belki köydeki anasına babasına para gönderiyordur.

Bu insan, çok doğal olarak, son derece ihtiyatlıdır; gerçekçidir, sağlamcıdır. Mecbur kalmadıkça, hayat onu çaresiz bırakmadıkça risk almaz.

İşçinin güvenini ve desteğini istiyorsanız, önce işçiyi idealize etmeyeceksiniz; ki hayal kırıklığına uğramayın. Kafanızda idealize edilmiş bir "işçi sınıfı mensubu" varsa, yandınız. Hani çocuklara çizilen kır resimleri vardır. Yeşil çimenler üzerinde düzgün bir ağaç, güzel çiçekler, şirin bir kuzu ve uçan kuşlar görürsünüz. Halbuki gerçek yaşamda o ağacın bir bölümü kurumuştur; yeşil çimenlerde dikenler ve böcekler vardır.

İŞÇİYİ HAYAT EĞİTİR

İşçi sınıfını idealize edip işçilerle bağ kurmaya kalkarsanız, komik duruma düşersiniz. Sıradan bir işçi, kapitalist düzenin ürünüdür. Kendi kısa vadeli çıkarlarını düşünür. Ancak hayat onu zorladığında, başka çaresi kalmadığında kendi sınıf kardeşlerini önemser ve mücadeleye girdikçe de kişiliğinde kapitalizmin yarattığı olumsuzluklardan arınmaya başlar.

İşçinin güvenini kazanacaksınız, işçinin sorunlarını bileceksiniz. Bu da, ne yazık ki, vahiy yoluyla olmuyor. Oturup çalışacaksınız. Gelişmeleri izleyeceksiniz. İşçinin somut sorununu işçiden daha iyi bileceksiniz ki, size güvensin.

Türkiye’de ekonomik kriz derinleştikçe işçilerin günlük sorunları daha da artıyor. Bunların çözümü de sınıf mücadelesinden geçiyor. İşçinin yaklaşık yüzde 90’ı sendikasız. Sendikalı yüzde 10’luk bölümün büyük kısmı da sendikalarından hiçbir şey öğrenmiyor. Halbuki mevzuata ve sendikal mücadeleye ilişkin çok basit bazı bilgiler bile bazı sorunları çözebiliyor.

Bir siyasi parti, işçinin işine yararsa, zaman içinde güven ve destek sağlayabilir ve işçiler onun lafını ciddiye alıp dinlerler. Kimse, en basit işçi konularını bile bilmeden kurtarıcılık taslayanı ciddiye almaz.